

var rigtig, at den omhandlede Bestemmelse kom ind i Loven, burde man vistnok ikke af dette Hensyn undlade at indsætte den. — Det synes besynderligt, at man paa flere Steder, f. Ex. i Forslaget under Nr. 15, kan have en saadan Trang til at faae det kongelige Huses enkelte Personer rigtig udstilte fra hverandre, saa at man skal have Lov til at behandle Nogle af dem med større Hensynsløshed end Andre. Iøvrigt forekommer det mig, at efter de Erfaringer, man har gjort her i Landet i den senere Tid, var det maaskee snarere ønskeligt at faae Bestemmelser fatte ind, der mere værenede om Kongehuset, end at opgive nogenstahelst af de Bestemmelser, der i denne Henseende ere paatænkte. Man seer saa hyppigt i denne Tid Ytringer om Kongehusets forskjellige Personer, der i høi Grad ere stødende, saa at man maatte ønske, at der blev sat en Bom derfor, og man burde derfor snarere skærpe end formilde, snarere udvide end indskrænke de Straffebestemmelser, som gjælde med Hensyn til disse Personer. De øvrige Forslag finder jeg ikke Anledning til at omtale.

Varberg: Det vil vistnok være i de Herrers Erindring, at jeg ved 2den Behandling havde stillet ikke ganske saa Vædringsforslag. Til denne Behandling har jeg kun fremsført et Par af dem med Hensyn til to Punkter, og ved de Forslag, jeg saaledes har bragt tilbage, er der særegne Forhold tilstede; deels fik de begge to et ikke ringe Antal Stemmer for sig, og deels komme de her tilbage i en noget modificeret Form, saa at de Indvendinger, der dengang bleve gjorte imod dem, nu ere afstræfede, og jeg har derfor saameget mere Haab om, at de ville kunne vinde Tilslutning. Inden jeg imidlertid gaaer over til at omtale disse Forslag, maa jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Par andre Punkter, hvor Sagen „gjælder mig paa“, og jeg skal da strax begynde med det, jeg nys hentydede til, nemlig den saakaldte Redactionsforandring, der er foreslaaet i Forslaget under Nr. 18. Den ærede Taler, der før havde Ordet for denne Forandring, fremsatte forskjellige Grunde til Forsvar derfor og deriblandt

den, at ved forrige Behandling havde den Forandring, som blev vedtagen, og som var stillet af mig, ikke vaakt nogen synderlig Opmærksomhed, og at det maaskee var af den Grund, at den blev vedtagen. Jeg veed ikke rigtig, hvad det ærede Medlem derved sigtede til. Ganske vist talte han ikke derimod, men forresten var Spørgsmaalet om den vedtagne Forandring under Debat her i Salen. Jeg anbefalede den, den ærede Minister talte imod den, jeg søgte at gjendrive ham; altsaa var der virkelig Debat derom, og hvis der iøvrigt er vilst nogen Forsømmelighed i saa Henseende, maa det falde de ærede Medlemmer til Last, som ikke ønskede mit Forslag vedtaget. Der næst hittede det ærede Medlem, at der virkelig var en forskjellig Betydning i det, der blev vedtaget, og det, der tidligere havde staaet i Lovudkastet, og deri kan jeg paa en Maade give ham Ret. Der er nemlig den forskjellige Betydning deri, at det, der blev vedtaget, havde Betydning, men det, der blev stemt ud, havde ingen Betydning; man kunde ligesaa godt sætte Abracadabra som det, der stod tidligere, thi Ingen vidste, hvad det skulde sige, det var fuldkommen arabisk. For at forstaae det, maatte man fordybe sig i en juridisk historisk Undersøgelse; men nu er det et stort Spørgsmaal, om det er en retsærbig Forordning at stille til Læsere af „almindeligt borgerlig Straffelov“, at de skulle kunne Retshistorie. Jeg troer, at hvis de Herrer, der have Betænkelighed ved den Forandring, der er bleven indført, vilde have rettet paa Forslaget, burde de ikke have gjort det paa den Maade, at de tilbagesørte Abracadabra, men saaledes, at de satte et andet Udtryk ind, som fuldstændig udtrykte deres Tanke. Men ternæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at der aldeles ingen Fare er at befrygte ved at lade Bestemmelsen staae, som den staaer. Det er ganske vist, som der er blevet sagt, at naar Lovgivningen har haabt eet Udtryk, og der senere kommer et andet istedet, vækker dette Opmærksomhed; men de Folk, der skulle anvende Loven, ere jo hverken Ignoranter eller Dumrianer; naar deres Opmærksomhed er bleven vaakt, saa undersøge de Sagen; de gaae hen og see efter, hvorfra Forandringen er kommen. De komme da til den Debat, som her